

ÉM sport

Huszonhat év, tizenkilenc centi

Amikor szerda este Stockholmban a svéd Patrik Sjöberg harmadik kísérletére átvitte a 242 cm-es magasságot, ismét egy személyben lett világesírcsústartója a férfi magasugrásnak szabad téren és fedett pályán. A 22 éves, 199 centi magas atléta tavaly teremben 241 cm-ig jutott, most pedig Paklin rekordját megdöntve „abszolút

uralkodóvá” lépett elő. Ezzel a csúcsok 26 év alatt 19 centivel emelkedtek, a korát megelőző szovjet Valerij Brumel még 1961-ben 223 cm-t teljesített.

Sjöberg — első nyilatkozatában — már előre is tekintett.

— Ezentúl már csak a 245 centire gondolok — mondta.

A Marcel Loubens Kupáért Barlangászok a Bükkben

amit évente egy alkalommal rendez meg a Magyar Karszt- és Barlangkutató Társulat. A sokak által csak megszállottaknak nevezett barlangászok ezúttal is fő programként a Marcel Loubens Kupáért vívtak harcot a Létrási vizes barlangban. Huszonegy (3 fős) csapat indult, s végül a Budapesti Kinizsi SE nyerte a kupát. A versenyen a barlangkutatók számot adhattak elméleti, és gyakorlati felkészültségükről, de legnehezebbnek — szó szerint — talán az a bizonyos kabala bizonyult, melyet a verseny szervezői — a miskolci Marcel Loubens Egyesület tagjai — nyomtak a kezükbe: egy 152 centiméter hosszú fenyőhússág, mellyel néhány barlangjárásban csak egyetlen módon lehetett továbbjutni a helyszűke miatt. A programban ezenkívül szerepelt a Bükk Nemzeti Park Keleti kapujának kiállítótérjében első ízben megrendezett barlangos bélyeg- és képeslap bemutató megtekintése, diavetítés német barlangokról, előadások és természetesen barlangok látogatása. A táborozási helyre kijelölt BNP kutató- és kulcsos ház környéke 400 résztvevő sátraitól tarkított. Csaknem mindenki vállalkozott barlangi túrra, s a három nap alatt mintegy 100 leszállás történt. A leglátogatottabbak a Létrási vizes, Szepessy Cubások, Borókás, Bolhási barlangok voltak. S, hogy nem lehet korán kezdeni, azt mutatja: kétéves kortól kezdődött a túrázók életkora.

N. Zs.

„Détári a magyar Maradona...”

Az NSZK sajtóját szerdán bejárta a hír: Détári Lajost leszerződtette az Eintracht Frankfurt.

„Magyarország Maradonája immár a Frankfurté.” Ezzel a szalagcímmel számolt be Détári Lajos megvételéről a kölni „Express” című lap. Az újság szenzációs vásárt, csillagászati vételárat, 3,6 millió márkát emleget,

ezt az összeget azonban a többi lap közlése szerint Klaus Mank, az Eintracht alnöke sem megerősíteni, sem cáfolni nem volt hajlandó.

Az Eintracht Frankfurt nagyon nagy pénzüsszeget irányzott elő új játékosok megvételére, s közöttük is Détári Lajos a „legdrágább”.

VB után EB motorcsónakban

Még két hete sincs, hogy Szegeden az O-350-es kategóriában a világ bajnoki érmekért küzdöttek, s már újabb rangos eseményre készülődnek a motorcsónakosok: Almásfüzitőn július 18-19-én hetedik alkalommal rendezik meg a Hungalu Kupát, amelynek keretében ezúttal az S-500-as hajók vetélkednek az Európa-bajnoki címért.

Az 1981 óta megrendezett viadalon először kerül sor EB-re.

Csak röviden...

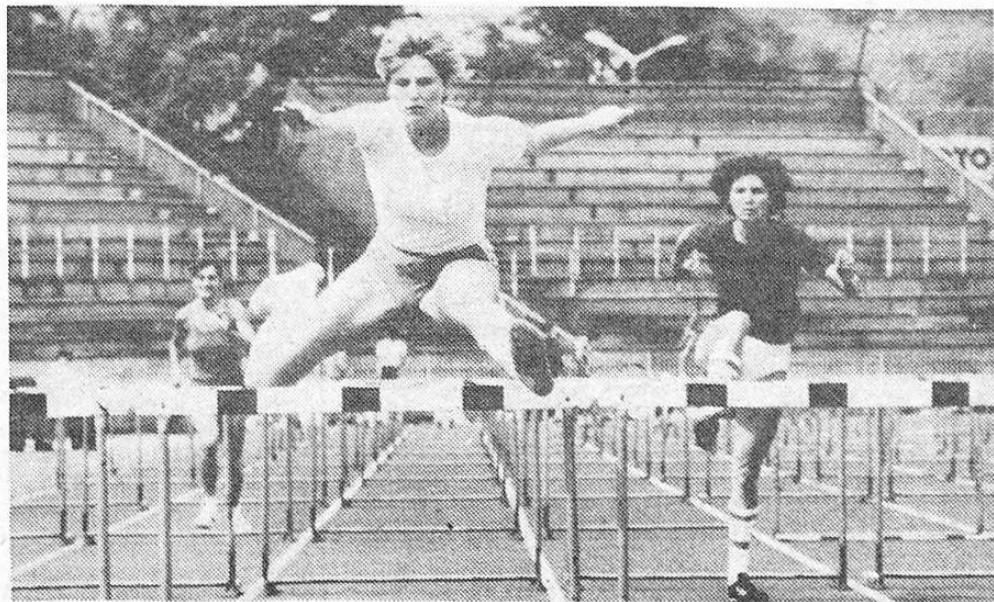
TENISZ. Amatőr sportolók részére rendeztek az elmúlt hét végén versenyt a Győri kapui sporttelepen. A Bányász Kupa egyéni viadalon Bihall T. győzött Rem és Nagy I. előtt, míg az Amalgám Kupa páros versenyt a Nagy I., Nagy P. duó nyerte. Második lett a Szilágyi, Rem, harmadik pedig a dr. Bozsóki, Paulisinecz páros.

EREDMÉNYHÍRDETÉS. A Miskolc Városi Tanács vb. ifjúsági és sportosztálya kiadásában jelent meg a tavaszi labdarúgó műsorfüzet, melyben tippelésre is lehetőség volt. 13+1 találatot senki nem ért el, ennek ellenére 10-en (Mudri Attila, Somogyi István, Juhász Árpád, Ori István, Polák Péter, Lukács István, Kiss Gyula, Bujdosó Lajos, Petus Pál, Kónya Miklós) kaptak jutalmat.

FALUSI SPARTAKIAD. Körzeti spartakiad — Encs. A győztesek, női röplabda: Fancsal, férfi röplabda: Szalaszend, női kézilabda: Hidasnémeti, férfi kézilabda: Boldogkőváralja.

KÉZILABDA. A megyei bajnokságok állása, férfi A-csoport: 1. EL CO Somsály

Ma és holnap: országos nyílt vidéki OB

A Magyar Atlétikai Szövetség felkérése alapján a megyei tanács vb ifjúsági és sportosztálya, illetve a borsodi szövetség július 2-án és 3-án Miskolcon, a DVTK sporttelepén rendezte meg az 1987. évi országos nyílt vidékbajnokságot. A mai versenyek

15, a péntekiek pedig 8 óra 30-kor kezdődnek. A két napos eseményen rajthoz áll a teljes magyar élgárda. A viadal jelentőségét növeli, hogy augusztus 19-21. között ugyancsak Miskolc (és a DVTK műanyag pályája) ad otthont a 92. országos fel-

nőttbajnokságnak, így a vidéki OB tulajdonképpen főpróbának is nevezhető. Mint azt a DVTK-nál elmondták, várhatóan 400-500 atléta áll rajthoz. A versenybírók elnöke Szabó József, a MASZ vidéki bizottságának vezetője.

Aranytartalékunk az egészség...

Szeretem a sportot és kortól, nemtől függetlenül, ha csak tehetem, mindenkit jó szívvel biztatlak a sportra, a mozgásra. Teszem ezt azért, mert mélyesen hiszem, hogy a sport voltaképpen az egészséges életmód, az értelmes magatartásforma egyik nagyon is nyomon követhető megnyilvánulási formája. Következésképpen mindig berzenkedem, amikor olyan megjegyzéseket hallok, hogy manapság divat lett nálunk a sport — és majd elmúlik, mint minden más divatáramlat. Ilyenkor mindig arra gondolok, hajdan talán azért nem tudtunk „divatolni” a sporttal, mert nem voltak meg azok az életszínvonalbeli lehetőségek, amelyek ma országos és helyi gondjaink ellenére, ha kis lépésekben is, de azért érzékelhetően gyarapodnak.

A minap úgy hozta, hogy egy szűk körű megbeszélésen az Állami Ifjúsági és Sport-hivatal államtitkárával szót válthattunk az élsport és a szabadidősport ürügyén, sarkasan fogalmazva a nemzet dícsőségéről, illetve egészségéről. Ezúttal eltekintek attól, hogy minek örülünk jobban, ha aranyérmeket szállító, a hazának dícsőseget hozó élsportolók vannak, vagy annak, hogy élet-erős, egészséges, fizikai és szellemi teherviselésre alkalmas ifjak kerülnek ki az iskola padjaiból. Teszem ezt azért, mert eleve helytelennek tartom a kérdés olyan fajta feltevését, hogy dícsőség vagy egészség? — hiszen nem is biztos, hogy a kettő kizárja egymást.

Most mégis az egészségről essék szó — annak ürügyén, hogy hosszas vajdás után végre megalakult a Magyar Diáksportszövetség — és annak helyi képviselője. Tudom, hogy nálunk mindenre túlonként is sok időre van szükség — a diáksport tisztázásánál a hatalmas vonalak meghúzásához is kellett csaknem három évtized, és csupán ahhoz, hogy ez a bizonyos diáksport átkerüljön az ÁISH-hoz, ahhoz is kellett két évig érvelni — de végre van döntés.

Ettől a döntéstől eleve olyan prózai dolgokat várok, hogy megszűnik a sportot szükséges rosszának tekintő szemlélet diáknál és tanárnál egyaránt, így azután valamelyest csökken a ma még 85 százalékra tehető nem sportoló diákok száma. Ezért magam részéről nem a „jogo-

sítványt” tartom fontosnak, mármint azt, hogy ki a felelős, hanem a végeredményt. Anélkül, hogy jóslásokba bocsátkoznék, nagyon reménykedem benne, hogy a középiskolákban a sport kicsit több lesz, mint szakköri foglalkozás — ennek ellenében az egyetemeken kevesebb lesz az olyan ifjú ember, akinél a mozgáshiányra visszavezethető gondok szembetűnnek.

Tudom, hogy a diákegyesület jogilag és gazdaságilag is önálló, független szervezet. Az oly sokat emlegetett iskolai demokratizmus egyik forma lehet — ha az igazgató nem szükséges rossz, eggyel több olyan partnernek tekint, akivel megint vitatkozni kell — hanem jó ügyet szolgáló, netán az ő munkáját is segítő formációnak. Talán így még azt is elérhetjük, hogy az iskolai tornatermet nem adják ki bérbe jó pénzért, érdesen fogalmazva nem a gyerek egészségével finanszírozzák a létesítményt.

Ha az ifjúságot megnyerjük a sportnak, talán az egész társadalmat közelebb visszük a testkultúrához, az egészséges életmódhoz. Emlekszem, gyerekkoromban az volt a szokás, hogy az apa kézen fogta gyermekét és elvitte sportolni. Manapság számos példa kínálkozik arra, hogy a gyermek megfogta a papa kezét és elhívta kocogni, kerékpározni, teniszezni, hogy a téli sportok egyik legszebbikéről, a sízésről ne is szóljak, amikor néha három generáció: az unoka, a szülő és a nagyszülő együtt tölti a hét végét, a jó levegőn — jól mozogva.

Ilyen hasonló gondolatok eredőjét remélem a diáksportléttől, mely nincs kizárva, hogy hozhat dícsőséget — de az biztos, hogy egészséget eredményez.

Ezért fogadom őszinte örömmel a diáksportegyesületek létét. Tudom, nem változik meg máról-holnapra minden, de reménykedem, hogy meglesz az alapja a diák, tanár, szülő egymásra találásának az élet oly nemese szép területén, mint a sport. És ez a sajátos összefogás garancia lehet egy értelmesebb, egészségesebb életforma megteremtésének. Reménykedem, hogy elindulunk ebben az utcában egyoldalon és azonos irányban, mert az egészséget semmi mással nem helyettesíthető aranytartaléknak tekintem.

Paulovits Ágoston

TOTÓSAROK, 27. HÉT

Az Észak-Magyarország tippjei

1. LAUSANNE—VASAS. Több-ször beigazolódott, hogy Kisteleki nyilatkozatait nem szabad komolyan venni.
2. Ú. DÓZSA—VARNA. Megy a szekér mostanában Újpesten, egyszer azonban kátyú is nehezítheti a haladást.
3. D. STREDA—TATABÁNYA. Bajnoki bronzérmesek csatája, kiegyensúlyozott, erős csapatok, a legvalószínűbb a döntetlen.
4. VIDEOTON—MALMÖ. Az újjáalakuló fehérváriak nem indíthatják a sorozatot vereséggel.
5. CHAUX—de—FONDS—MAGDEBURG. Abszolút esélyes a vendégcsapat, ám ilyenkor szokott bekövetkezni, amire alig számíthatnak.
6. WISMUT AUE—HALMSTAD. A hazaiak felé billen a mérleg nyelve, legfeljebb az egyik pontot vehetik el tőlük.
7. NÆSTVED—BELLINZONA. Az a csapat, amelyik magyar ellenfélről hazai környezetben négygólos vereséget szenved, nem sok jóra számíthat a folytatásban sem...
8. BOHEMIANS PRAHA—GRASSHOPPERS. Otthon a csehszlovákok-

kal mindig lehet számolni, csak hogy a rutinos vendégek okozhatnak akár komolyabb meglepetést is.

9. LYNGBY—AIK STOCKHOLM. Jól kezdtek a dánok, szépek a kupahagyományaik, következhet a folytatás.

10. ETIR—NORRKÖPING. Kiszámíthatatlan összecsapás! Bolgárok és svédek csatájában minden elképzelhető.

11. CHEB—ERFURT. A csehszlovák gárda igyekszik javítani, győzelme azonban egyáltalán nem tippelhető biztosra.

12. HAMMARBY—SZCZECIN. A svédek idegenben győzelemmel rajtoltak, híveik a sikeres hazai bemutatkozásban bizakodnak. Mi is győzelmükre voksolunk.

13. NITRA—LECH POZNAN. A csehszlovákok nem fognak taktikázni, a vesztegetési ügyben érintett lengyelek aligha tudják útját állni tarosán a hazai rohamoknak.

+1. JENA—AARHUS. Hajtós, rohanós futballt játszó együttesek összecsapásán valamelyik fél teljes sikert arathat.

Női egyenrangúság a sakkban

Csiburdanidze és Polgár Zsuzsa megkérdőjelezi a nők háttérbe szorításának hagyományait a sakkvilágban. Ezzel a szalagcímmel összegyezte a szovjet és a magyar sakkozónő nagyszerű teljesítményét a bilbaói tornán a madridi EL Pais.

A bilbaói tanulságok között a legfontosabb, írja a lap, hogy a női sakkozók meghívása egy rangos világversenyre végre alkalmat adott a szovjet Maja Csiburdanidze és a magyar Polgár Zsuzsa számára jó eredmények elérésére. Játékuk és ellenfeleik reakciója nagyobb érdeklődést keltett szakmai körökben, mint Karpov mérkőzései. Az a körülmény, hogy mindkét sakkozónő legyőzte a világranglista hatodik helyén álló jugoszláv Ljubomir Ljubojevicsét és döntetlent ért el a szovjet Andrej Szokolovval szemben, bizonyítja, bármelyik játékoskal szemben képesek kemény küzdelemre.

1
1 2
X
X 1
2 1
1 X
X 2
1 X 2
1 X
1 X 2
1 X
1
1
1 2
X 2
X 2